

DE VLAAMSE GRIMPEUR

Trip naar Italië in 2014

Woensdag 28 mei is het zo ver, 't is de eerste maal dat ik maar nipt op tijd ben en 't was al gezellig druk op de parking van de sporthal. Ontspannen & lachende gezichten, zowel bij de Grimpeurs als bij de meegekomen kinderen en partners. Doch is er wel wat ongerustheid over het te verwachten weer daar in Italië? Heb je gisteren ook de beelden gezien van de Giro 'd Italia? Nie te doen, 't is al van vorige week dat er met man en macht wordt gewerkt om de doortocht van **Passo di Gavia (2.621m)** & **Passo dello Stelvio (2.758m)** sneeuw vrij maken, wetende dat het er nog elke dag bij sneeuw! Maar **DE VLAAMSE GRIMPEUR** is op alles voorzien en heeft al een plan "B" achter de hand. 't Laden van de fietsen gaat vlot en voor wij 't goed beseffen zijn wij al op weg naar Bormio. Na een rustige en comfortabele bustrip komen wij aan in een zonnig, ja zonnig Bormio waar wij zeer gastvrij worden onthaald in hotel **Valleceffa** met een uitgebreid ontbijt, da beloofd! Op de middag trekken wij in groep naar de voet van de klim naar **Bormio 2000**, een eerste uitdaging van dit sportieve fietsweekend. Vanaf nu is het ieder voor zich en op eigen tempo. Op elke top voorziet **DE VLAAMSE GRIMPEUR** een verzorgde bevoorrading & de mogelijkheid om extra kledij mee te geven tegen de koude en bescherming voor een frisse afdaling. Voor wie het wil kan beneden in Bormio wachten om dan samen naar het 2de opwarmerdje van de dag te fietsen, **Lago di Cancano (1.941m)**, een prachtige klim niet te lang, niet te zwaar, maar doch zeker niet te onderschatten hoor! Nadien nog even nagenieten in het zonovergoten Bormio op een terrasje met een . . . Na een verkwikkende douche, een stevig Italiaans maal en een blifs bezoekje aan de bar werd de bedstee opgezocht.

De nacht is onrustig, morgen een loodzwaar parcours en dat maakt mij bang en onzeker. Tal van scenario's flitsen door mijn kop. Ga ik dit wel kunnen zonder te moeten stoppen? Hoeveel tanden heb ik achteraan op mijn grootste mes?, hoeveel op mijn reserve wiel? 'k lig te draaien en keren in mijn bed, hoe laat is 't? rond 06:50 kan ik het niet meer houden en 'k ga de tanden tellen! Aha, 27 tanden op de pioen van mijn reservewiel, dus 2 meer → versteken da wiel en nu ben ik wat geruster! De **GRIMPEURS** rijden na het nemen van onze groepsfoto naar Sonfiola. Hier kan men kiezen voor de klim van de **Mortorola** ofte **Passo di Foppa (1.852m)** 14,8km met een \varnothing 8,3% of doorfietsen tot in Mazzo-di Valtellina van daaruit is de Mortirolo 12,4km kort en \varnothing 10,5% !!! Men zal het weten hebben! Stampen duwen trekken sleuren, meter per meter hoger en hoger, afzien, je lijf afbeulen, zweten tot je geen zweef meer hebt. Spaken tellen, 10 links, 10 rechts dus 20 vooraan. Achteraan 8 links en 16 rechts, raar hé. Klopt dit wel? Toch wel, op zo een klim kan je tientallen keren tellen en hertellen en 't klopt! Zelfs om de tanden te tellen heb je tijd, 30 vooraan, 2 te veel & 27 achteraan, wel 3 te kort! Ondertussen uw kilometriek in het oog houden en combinaties zoals 11,11km of 23,45km zien passeren en als je dan nog vierkantswortels begint te trekken ben je ongetwijfeld in een trance gekomen dat je geen enkele drug nog paddo kan geven. Marco Pantani kan het weten, maar niet meer navertellen. In bocht 11 passeer je het sober maar een typerende gedenkmuur ter eren van il Pirato. Efkens emotioneel, ti amo groetend zet ik mijn lijdensweg gestaag hoogerop. Nu zullen wij 't zwaarste wel gehad hebben zeker? Toch niet! De Mortirolo is een beest, bijna boven zie je dan toch de witte camionette staan en fluo-mannetjes heen en weer schuiven tussen onze **GRIMPEURS**. Je ontwaakt uit je trance en beseft dat je het zult halen. Met een brede smille en een voldaan gevoel zet je denkbeeldig al een vette "V" achter de Mortorola op het lijstje met reeds veroverde cols! Moedig zetten wij onze tocht verder richting Ponte di Legno waar **Passo di Gavia (2.621m)** op ons ligt te wachten, een klim van 17.3km met een \varnothing van 7,9%. Dit wordt een zware dobber, wetende dat je vanaf Incuine al Vago tot aan de voet maar liefst 545 hoogtemeters dient te overbruggen

over +/- 17km, dus eigenlijk een klim van 35km aan een σ van 5,2% en da kan tellen. Een brug hier bij ons heeft een hellingsgraad van 3% en is maar goed 250m lang, dan weet je het wel zeker! Terug afzien, afzien dat je 'r duizelig van wordt of is het van de ijle lucht? Eens door een vrij lange tunnel was ik gerust, er zat geen bruine beer in dat holl! Wim reed constant 70 à 80 meter voor mij uit en op 't laatste liet hij zich uitzakken zodat wij arm in arm over de top bolden, terug een emotioneel moment. We did it, yes we did it again!!! Terug een vette "V" achter Passo di Gavia, die smeerpap van een berg! Bij deze dan ook een dikke proficiat aan alle **GRIMPEURS** die deze rit tot een goed einde brachten. 's Avonds was 't opvallend stil in de bar, hoe zou dat komen? Hoor, in de nachthall werd er blijkbaar collectief een volledig bos omgelegd! Bij 't krieken van de dag was de zon terug van de partij, wat een luxe, na 4 jaar telkens wat regen te hebben gehad was het dit maal dag na dag een super weerfje. Genieten! En nu de kers op de taart! Nadat wij ons windvestje en wat andere spullen nodig om te dalen achterlieten in de mobilhome reden wij in groep door het centrum van Bormio op weg naar de top van **Passo dello Stelvio (2.758m)**, goed voor 21,5km klimmen met een σ van 7,10%. In de bocht met vermelding "Bormio 1.125" werden de duiven gelost ofte de **GRIMPEURS** om deze laatste uitdaging aan te gaan, weliswaar terug op eigen tempo langs deze drukke toeristische weg. Wij zochten de ideale lijn tussen de motaars, Bugaties, Porches, Ferrari's & ander 2 - 3 of vierwielige vehikels. Na enkele klimkilometers passeerde de camionette met **Simon & Ivan** welke na +/- 9km een eerste bevoorrading zouden verzorgen. Iets later de Touran met **Jolien & Pieter** welke op de splitsing naar Zwitserland zouden postvatten. Gevolgd door de camper met **Rita & Hubert** die een plaatsje zochten op de top. Nu was ik gerust, onze deelnemers zouden een optimale ondersteuning mogen verwachten van ons serviceteam, die ik bij deze nogmaals uitgebreid wens te bedanken voor de geleverde hulp & steun → **BEDANKT!** Na wat te hebben bekomen in 't zonnetje op de top van deze 3 trap klim duiken wij in trosjes terug de vallei in naar 't eerste beste terrasje om dit onvoorstelbaar geslaagde weekend in glorie af te sluiten. Enkele straffe gasten hebben dan nogmaals de Stelvio beklommen via Pratto Allo Stelvio, nog een klimmetje van 24,3km met een σ van 7,4% Als afsluiter werd terug 10 **GRIMPEURS** gehuldigd voor hun 5de deelname aan een fietsweekend georganiseerd door **DE VLAAMSE GRIMPEUR**, PROFICIAT, zo komt dit eliteclubje op 20 **GRIMPEURS** & daar zijn wij trots op! Moe, maar vooral ongelofelijk voldaan bussen wij terug richting Eeklo.

Sporten is gezond? Klimmen is gekkenwerk met één fantastisch groot voordeel, zot zijn doet geen zeer en ik kan het weten. Gelukkig maar, 'k had anders al massa veel pijn gehad!

'k Zag dat goed was, vree goed & 'k ben niet alleen, dus op naar de volgende klimuitdaging: Plateau de Beille – Ax-les-Thermes

Luc
Ow Grimpeur van dienst

